

РЕШЕНИЕ

№ 96

гр. ***, 27.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *** в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Гургана Н. Божилова

при участието на секретаря Силвия Л. Георгиева
като разгледа докладваното от Гургана Н. Божилова Административно
наказателно дело № 20214230200208 по описа за 2021 година

Жалбоподателката ЦВ. Й. В. от гр. В. Търново е обжалвала наказателно постановление № Г-7-7 от 06.10.2020 г. на Началника на Регионална дирекция за Национален строителен контрол Габрово към Главна дирекция „Строителен контрол“ при ДНСК, с което за извършено нарушение по чл. 143, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/ във връзка с чл. 144, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и на основание чл. 232, ал. 1, т. 2 от ЗУТ □ е наложено наказание глоба в размер на 1000,00 /хиляда/ лева. В жалбата се твърди, че НП е незаконосъобразно, в подкрепа на което се излагат подробни съображения.

ИСКАНЕТО е съдът да отмени изцяло наказателното постановление.

За ответника по жалбата се явява представител при разглеждане на делото, който оспорва жалбата и отправя искане същата да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По делото се събраха писмени и гласни доказателства, от съвкупната преценка на които съдът установи следната фактическа обстановка:

Жалбоподателката ЦВ. Й. В. работела като *** на Община ***.

По повод постъпило в Регионална дирекция за Национален строителен контрол – Габрово уведомление от *** на община ***, заведено с вх. № РС-Св-161-00-310 от 28.05.2020 г., за издадено Разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г. за строеж: „Едноетажна селскостопанска постройка“, в имот с идентификатор 83497.35.5 по

КККР на с. Шумата с ЕКАТТЕ 93497, Община *** на Ц.П.С.“, издадено на основание заявление вх. рег.№ ДД-4-А-21.44 от 18.05.2020 г. до Община ***, на 01.06.2020 г. работна група в състав свид. инж. Л. АС. К. – главен инспектор в РДНСК Габрово, свидетелката инж. СТ. ХР. П. – старши инспектор и инж. В.А.М. – старши инспектор в същата дирекция извършили служебна проверка по реда на чл.156 от ЗУТ относно законосъобразността на издаденото разрешение за строеж и одобрените инвестиционни проекти. За резултатите от нея бил съставен Констативен протокол от 01.06.2020 г., в който освен останалите констатации е отразено следното: „Издаденото РС № 43/21.05.2020 г. е за „Едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване в постройката“. Представени са одобрени технически проекти в част Архитектура, Конструкции и Геодезия на 21.05.2020 г. от гл.архитект на Община ***, без да е извършена оценка за въздействие съгласно чл.142, ал.6 от ЗУТ. Постройката ще бъде едноетажна, изградена със стоманобетонова скелетна носеща конструкция с площ от 183,92 кв.м. Постройката ще се изгради в земеделска земя без промяна на предназначението □, съгласно Наредба № 19/2012 г. за строителството в земеделските земи. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредба № 19/2012 г. е изготвена Скица - предложение за обособяване на площта на застрояване и издадена виза за проектиране от 17.10.2019 г. от гл.архитект на Община *** с указани пределни устройствени показатели. Разрешението за строеж е издадено на основание чл.148, ал.1, ал.2 във вр. с чл.147, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗУТ е определена категория на строежа VI-та. Съгласно чл. 42 ЗУТ – Допълващо застрояване в урегулирани поземлени имоти се състои от спомагателни обслужващи, стопански и второстепенни постройки към сградите на основното застрояване. Съгласно чл. 147, ал. 1, т. 1 ЗУТ – Не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за: стопански постройки със селскостопанско предназначение и строежите от допълващото застрояване по чл.44 и по чл.46, ал.1 от ЗУТ. В случая е разрешено строителство на едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване в постройката в земеделска земя без смяна на предназначението □ по Наредба № 19/2012 г. Поземленият имот не е урегулирана територия. Указаният начин на застрояване в издадената виза за проектиране третира основното застрояване на земеделската земя с допустимите параметри по Наредба № 19/2012 г., а не допълващо застрояване в границите на урбанизираната територия, поради което е неприложими разпоредбата на чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Във връзка с писмо V8-1332/15.05.2020 г. на Зам.Министъра на МРРБ, сградата следва да се квалифицира като складова сграда V-та категория по смисъла на чл.10, ал. 2, б. “б“ и Параграф 1, т. 1 от ДР на Наредба № 1/2003 г. за номенклатурата на видовете строежи“. В заключение в протокола е посочено, че са нарушени разпоредбите на чл.142, ал. 6 от ЗУТ – Не е извършена оценка за съответствие на одобрените проекти по част

Архитектура, Конструкции и Геодезия и чл. 137, ал. 1, т. 5“б“ и чл.10, ал.2, б.“б“ и параграф 1, т.1 от ДР на Наредба № 1/2003 г. за номенклатурата на видовете строежи. Предвид изложеното инспекторите предложили на Началника на РДНСК – Габрово да отмени Разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г., издадено от главния архитект на Община ***.

С писмо изх. № РС-СВ-162-00-168/13.08.2020 г. на Директора на РДНСК – Габрово жалб. В. била поканена да се яви в сградата на дирекцията в тридневен срок от получаване на писмото, за да □ бъде съставен акт за установяване на административно отношение. Писмото било връчено на жалб. В. срещу подпис и надлежно оформена разписка на 14.08.2020 г. В посочения в писмото тридневен срок жалб. В. не се явила в сградата на РДНСК – Габрово, поради което на 20.08.2020 г., в отсъствие на нарушителя, свид. Л.К., в присъствието на свид. С.П., съставила против жалбоподателката арх. ЦВ. Й. В., в качеството □ на длъжностно лице – *** на община ***, акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за това, че е одобрила инвестиционен проект /представляващ „строителни книжа“ съгласно легална дефиниция на Пар.5, т.36 ДР ЗУТ/ за строеж: „Едноетажна стопанска постройка“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 83497.35.5 по КККР на с. Шумата, общ. ***, област Габрово, със застроена площ 183,92 кв.м. с възложител: Ц.П.С., в нарушение на Закона за устройство на територията. В акта е записано следното: „С разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г. се разрешава строителство в земеделска земя, без да се сменя предназначението на земята, на осн. чл.12, ал.3 от ЗУТ и по реда на Наредба № 19/25.10.2012 г. за строителство в земеделски земи без промяна на предназначението им. Разрешеният строеж не е ситуиран в урбанизирана територия, нито в земеделска земя, която се намира в строителните граници на населеното място. В проверяваното разрешение строежът неправилно е определен като такъв по чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ – тоест като строеж VI /шеста категория/, на осн. чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, което е в несъответствие със ЗУТ и Наредба № 19/25.10.2012 г., издадена от Министъра на земеделието и храните и Министъра на регионалното развитие и благоустройството. Съгласно чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ за издаване на разрешение за строеж за селскостопански постройки със селскостопанско предназначение и за строежите от допълващото застрояване по чл. 44 и по чл. 46, ал. 1 от ЗУТ, не се изисква одобряване на инвестиционен проект. Наредба №19/2012 г. регламентира допустимото застрояване в земеделски земи без да се променя предназначението им, а не на застрояване, макар и със сходен характер, в урбанизирани територии. При това, застрояването по правилата и нормативите на наредбата на допустимите селскостопански постройки се явява основно застрояване в земеделския имот, а не допълващо, каквото е в урбанизираните територии на населените места. В преписката е наличен инвестиционен проект в части архитектура, конструкция и геодезия, но същият не е одобрен и съгласуван по реда, предвиден в

ЗУТ – за него липсва оценка за съответствието с изискванията на закона, изискуема съгласно чл. 142, ал. 4 от ЗУТ, която оценка следва да е изготвена по реда на чл. 142, ал. 6 от ЗУТ – или от лицензирана фирма-консултант по чл. 166 от ЗУТ / по избор на възложителя, тъй като строежа е пета категория/, или с протокол на ОЕСУТ. Инвестиционният проект е одобрен от *** на Община ***, без да е налична такава оценка, което е в противоречие с чл. 144, ал. 1, т. 5 от ЗУТ във вр. с чл. 142, ал. 4 от ЗУТ. В издаденото разрешение за строеж никъде не е посочено, че е представен и е наличен към преписката комплексен доклад на лицензирана фирма-консултант по смисъла на ЗУТ. В оригиналната преписка, предоставена от *** на Община ***, също липсва и не е намерен приложен комплексен доклад, съставен от регистрирана фирма консултант. Върху частите на проекта липсва печат на лицензирана фирма-консултант; липсва и печат, че оценката е извършена и приета с протокол от експертен съвет /ОЕСУТ/ на одобряващата администрация – в случая Община ***. Тоест в случая такава оценка за съответствие, както и такава, изготвена по реда на чл. 142, ал. 6, т. 1 от ЗУТ, така и такава, извършена по реда на чл. 142, ал. 6, т. 2 от ЗУТ няма, тоест няма никаква оценка. Одобрявайки инвестиционния проект, без преди това за него да е извършена оценка за съответствието по един от двата начина, визирани в чл. 142, ал. 6 от ЗУТ, *** е извършил съществено нарушение на чл. 144, ал. 1, т. 5 от ЗУТ във вр. чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Нарушението е открито на 01.06.2020 г., когато служители на РДНСК – Габрово са извършили служебна проверка на строителните книжа на място в Община ***, във връзка с входящо уведомление от *** на Община ***, по реда на чл. 149, ал. 5 от ЗУТ, относно издадено разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г. – тогава РДНСК – Габрово/ДНСК е сезирана. Време на звършване на нарушението – 21.05.2020 г., когато е одобрен инвестиционният проект за горесцитирания строеж, фаза Технически проект. Като място на нарушението е посочен гр. ***, където е работното място на *** на Община ***. В заключение актосъставителят е приел, че с гореописаното деяние Ц.В., в качеството си на длъжностно лице – *** на Община ***, е одобрила инвестиционен проект за строеж „Едноетажна стопанска постройка“, находяща се в поземлен имот с идентификатор 83497.35.5 по КККР на с.Шумата, общ. ***, обл. Габрово, със застроена площ 183,92 кв.м. на името на Ц.П.С., в нарушение на чл. 144, ал. 1, т. 5 от ЗУТ във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

Актът за установяване на административно нарушение е съставен в отсъствието на нарушителя, но □ е бил връчен лично на 18.09.2020 г. След запознаване със съдържанието му жалб. В. не е направила възражения. Възражения са направени в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. В същите В. възразява срещу така съставения □ АУАН, тъй като заявява, че не се чувства за виновна за констатираното нарушение. Мотивите, които излага в подкрепа на това свое становище са следните: Разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г. е издадено законосъобразно съгласно компетентността и правомощията ѝ по реда на ЗУТ, в подкрепа на което са изложени

и 3 съображения. Според жалбоподателката служебната проверка по чл.156, ал.1 от ЗУТ от служители на РДНСК – Габрово, след като е разгледала строителните книжа по издаване на РС № 43/21.05.2020 г. на главния архитект на Община ***, е направила едностранчиви изводи по отношение на вида на селскостопанската постройка със селскостопанско предназначение, начина на застрояване като елемент от урбанизираната територия, категорията на обекта и реда за одобряване на инвестиционните проекти и издаване на процесното разрешение за строеж, като в подкрепа на това становище също са изложени съображения.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление на Началника на Регионална дирекция за Национален строителен контрол – Габрово / РДНСК – Габрово / към Главна дирекция „Строителен контрол“ при ДНСК с № Г-7-7 от 06.10.2020 г. Същото е издадено против арх. ЦВ. Й. В., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. В. Търново, ул. “****” № 22. В обстоятелствената част на НП административно-наказващият орган е преповторил изцяло констатациите на актосъставителя, както и направените от него изводи. В НП е посочено, че постъпилите от жалб. В. писмени възражения не се уважават по следните съображения: по преписката по издаване на РС № 43/21.05.2020 г., *** е изискал да бъде представен от възложителя и изготвен инвестиционен проект за бъдещото строителство. Този инвестиционен проект е с цел реализация на разрешеното строителство, не е изискан с друга цел и щом той ще служи за изпълнението на бъдещото строителство, е редно същият да бъде оценен, така както изисква чл. 142, ал. 4 от ЗУТ. След като е счела, че инвестиционният проект е необходим, за да бъде издадено разрешение за строеж, то е следвало този проект да мине съответната оценка, в обема и съдържанието на чл.142, ал. 5 от ЗУТ. Това е и нарушението – че при наличието на изискан инвестиционен проект, на същият не е извършена оценка за съответствието със съществените изисквания на закона, а прескачайки тази процедура, направо е одобрен „еднолично“ от нарушителката. В заключение АНО е счел, че с деянието си жалб. арх. ЦВ. Й. В., в качеството си на длъжностно лице – *** на Община ***, е нарушила разпоредбите на чл.144, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, и е осъществила състава на чл.232, ал.1, т.2, предл.второ /„одобри... строителни книжа... в нарушение на този закон“/ от ЗУТ. Наказващият орган е счел, че случаят не може да се квалифицира като маловажен такъв по смисъла на чл.28 от ЗАНН предвид тежестта на нарушението, довело и до отмяна на строителните книжа по реда на чл. 156, ал.1 и ал. 3, както и че това не е първо нарушение за *** на Община **. На основание чл. 232, ал. 1, т. 2 от ЗУТ административно-наказващият орган е наложил на жалбоподателката арх.ЦВ. Й. В. административно наказание глоба в размер на 1 000.00 лева.

Гореизложената фактическа обстановка съдът намира за установена от

показанията на свидетелите СТ. ХР. П. и Л. АС. К., съпоставени с писмените доказателства – товарителница от 26.05.2021 г.; писмо до РДНСК изх. № ДД-4-А21.45-(1) от Община ***; разрешение за строеж № 43/ 21.05.2020 г.; АУАН № Г- 7 от 20.08.2020 г.; разписка за получена покана; възражение от арх. Ц.В.; НП № Г-7-7 от 06.10.2020 г.; Заповед № РД-13-171/ 13.06.2019 г.; скица на поземлен имот № 15-283887-01.04.2019 г.; Констативен протокол от 01.06.220 година; писмо изх. № РС-Св-161-00-095 от 02.06.2020 г.; писмо от Община *** до РДНСК от 05.06.2020 г.; заявление за издаване на разрешение за строеж от Цветан Стоянов; приходна квитанция № 80607 от 18.05.2020 г.; нотариален акт за покупко – продажба на идеална част от недвижими имоти; Нотариален акт за дарение на идеална част от недвижими имоти; Обобщена количествена сметка; Строителни книжа от стр. 58 до 90 от делото; Инвестиционен проект – ср. 91 – 109; Заповед № РД-13-171 от 13.06.2019 година; застрахователна полица- стр. 67; покана за съставяне на акт от 13.08.20 г.; разписка за връчване на покана; възражение по акта от 23.09.2020 г.; Писмо № V8-1332/5/ от 15.05.2020 година; Писмо от 07.12.2017 година и Писмо № V8-1332 от 05.12.2017 година.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните изводи:

Препис от обжалваното наказателно постановление е връчен на жалбоподателката на 19.05.2021 г. От товарителницата на куриерската фирма, с която жалбата, е изпратена се установява, че същата е подадена на 26.05.2021 г., тоест в законноустановения срок, поради което същата е допустима и следва да се разгледа по същество.

НП е издадено от компетентен орган, оправомощен за това предвид заеманото от него длъжностно качество и представеното заверено копие от Заповед № РД-13-171/13.06.2019 г. на Началника на ДНСК. АУАН е съставен от лице, което е оправомощено за това по силата на чл. 238, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, предвид заеманото от него длъжностно качество.

АУАН и издаденото в последствие въз основа на него НП са за извършено нарушение на разпоредбите на чл. 144, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Разпоредбата на чл. 144, ал. 1, т.5 от ЗУТ, в редакцията ☐ към момента на съставяне на АУАН и издаване на НП, гласи следното: „Инвестиционните проекти, по които се издава разрешение за строеж, се съгласуват и одобряват след писмено заявление на възложителя и след представяне на: оценка за съответствието, изготвена по реда на чл.142, ал.6”. Съгласно чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ: „Техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от: 1. главния архитект на общината (района)”. Санкцията, наложена от административно-наказващия орган, е на осн. чл.

232, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, съгласно която разпоредба с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, се наказва длъжностно лице, което: съгласува, одобри или издаде строителни книжа в нарушение на този закон, на актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на действащите устройствени планове.

Жалбоподателката, редовно призована, се явява лично в съдебно заседание. Поддържа депозираната от нея жалба и искането за отмяна на наказателното постановление. В жалбата се твърди, че наказателното постановление е необосновано, незаконосъобразно и издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, в подкрепа на което се излагат подробни съображения. В съдебно заседание жалбоподателката представи и писмени бележки. Твърди се на първо място, че Разрешение за строеж № 43/21.05.2020 г., издадено от нея, е законосъобразно съгласно компетентността и правомощията ѝ по реда на ЗУТ, като съображенията за това са следните: Със заявление до Община *** е поискано разрешение за строеж за „Едноетажна селскостопанска постройка“ в поземлен имот с идентификатор 83497.35.5, местност „Бърковото“ в землището на с. Шумата, общ. ***. Заявлението било придружено от документ за собственост; инвестиционни проекти по части Архитектура, Конструкции и Геодезия с обем и съдържание по чл.144, ал.1, т.3 от ЗУТ; виза за проектиране и скица за обособяване на площта за застрояване с геодезични координати на „застроения двор“ по Наредба № 19/25.10.2012 г. за строителство в земеделски земи без промяна предназначението им, съобразно положително становище на ОД „Земеделие“ – Габрово към МЗХ. Имотът попадал в територия за „обработваеми земеделски земи“, съгласно действащия Общ устройствен план на Община ***, одобрен с Решение от 02.05.2017 г. на Общинския съвет – ***. Налице бил статут на процесният имот за земеделска територия съгласно определението по чл. 8, т. 2 от ЗУТ. Разрешаването на строителство в земеделски земи без промяна предназначението на земеделската земя било допустимо в хипотезата на чл. 12, ал. 3 от ЗУТ в поземлени имоти по чл. 8, т. 2 за обекти /строежи по смисъла на Пар.5, т.38 от ДР на ЗУТ/, чиито функции са съвместими с предназначението на имотите, при спазване на действащата нормативна уредба и въз основа на подробен устройствен план или виза за проектиране, издадена от главния архитект на общината. Устройственият режим за начина, характера и вида на застрояването били определени с Наредба № 19/2012 г. Функционалното предназначение на оспорвания строеж било определено на осн. чл.2, ал.1 от посочената наредба и било свързано с инвестиционното намерение на възложителя. Начинът на застрояване бил определен на осн. чл.11, ал.2 във вр. с чл.4, ал.1, чл.5 и чл.7, ал.1 от наредбата, чрез издаване на виза от главния архитект на общината. На осн. чл.12 от наредбата разрешаването на строителството било извършено съгласно глава осма, раздел III на ЗУТ. Процесното разрешение за строеж било издадено на осн. чл.148, ал.1 и ал.2 във вр. с чл.147, ал.1 и ал.2 във вр. с чл.153,

ал.1 от ЗУТ. На осн. чл.13, ал.1, т.3 от наредбата били изработен инвестиционни проекти, отговарящи на изискванията на чл.144, ал.1, т.3 от ЗУТ за обхват и съдържание на инвестиционните проекти, придружени със ситуационна снимка по чл.153, ал.1 от ЗУТ и процедирани по чл.147, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗУТ. Категорията на процесният имот VI /шеста/ по чл.137, ал.1, т.6 от ЗУТ била определена предвид характеристиката и реда за процедиране на единия от трите вида строежи по чл. 147, ал.1, т.1 от ЗУТ, а именно „стопанска постройка със селскостопанско предназначение“ с облекчен режим за издаване на разрешение за строеж. Служебната проверка от служители на РДНСК – Габрово била направила едностранчиви изводи по отношение на вида на селскостопанската постройка със селскостопанско предназначение, начина на застрояване като елемент от урбанизирана територия, категорията на обекта и реда за одобряване на инвестиционните проекти и издаване на процесното разрешение за строеж. Неправилно било възприето, че процесната постройка е „основно застрояване“ по смисъла на чл. 20 от ЗУТ, тъй като устройственият режим не е в урбанизирана територия, а е в обработваеми земеделски земи с предназначение само за един вид сгради – едноетажни селскостопански постройки за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредба № 19/2012 г. Неправилно било възприето също така, че тя е производствена сграда по смисъла на Пар.1, т.1 от ДР на Наредба № 1/30.07.2003 г. за номенклатурата на видовете строежи, тъй като функцията на процесния строеж е за съхранение на селскостопанска продукция, получена от ползването на земеделска земя, която не е производствена по смисъла на чл. 8, т. 1 от ЗУТ. Неправилно била възприето също така, че процесната постройка е еднаква по вид и се припокрива със строежите от допълващото застрояване по смисъла на чл. 44 и чл. 46, ал. 1 от ЗУТ, тъй като последните са елемент от урегулирания поземлен имот в урбанизираната територия на населено място, а процесният имот е земеделска земя. Неправилно било възприето и това, че облекченият режим за издаване на разрешение за строеж по чл. 147, ал. 1, т. 1 и ал.2 от ЗУТ се отнасял само за строежите от допълващото застрояване по смисъла на чл.44 и чл.46, ал.1 от ЗУТ и не включвал селскостопанските постройки със селскостопанско предназначение. Предпоставките за издаването на разрешителното за строеж били положително становище от ОДЗ и определяне на геодезичните размери на бъдещата постройка, които следвало да са в посочените в Наредбата размери. Процесният строеж бил строеж шеста категория съгласно чл.137, ал.1, т.6 във вр. с чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ и чл.12 от Наредба № 1/30.07.2003 г. и в тази връзка неправилно било посочено от административният орган, че не се касае за постройка по смисъла на чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ. Наредба № 19/2012 г. за строителството в земеделските земи без промяна на предназначението им била приета на осн. Пар. 18, ал.1 от ДР на ЗУТ, поради което за неуредените въпроси следвало да се прилага ЗУТ. Именно там бил уреден разрешителният режим за издаването на

процесното разрешение за строеж. В заключение жалбоподателя сочи, че неправилно било възприето, че следвало да има одобрен инвестиционен проект по общия ред с оценка за съответствие със съществените изисквания към строежите по чл.142, ал.6, тъй като разрешаването на процесният строеж попадал в приложното поле на чл.147, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗУТ, като строеж шеста категория по чл.137, ал.1, т.6 от ЗУТ и Наредба № 1/30.07.2003 г.

Съдът напълно споделя така изложените доводи от страна на жалб.В., както и тези в същия смисъл, отразени в нейните писмени бележки. По делото по безспорен и несъмнен начин се установява, че с Разрешение за строеж № 43/ 21.05.2020 г., издадено от жалбоподателката в качеството □ на *** на Община ***, е разрешено на Ц.П.С. от с. Шумата да извърши СМР за строеж „Едноетажна селскостопанска постройка“ в имот с идентификатор 83497.35.5 по КККР на с. Шумата, със застроена площ от 183,92 кв.м. От приложеното по делото Становище относно инвестиционното намерение за изграждане на обект: „Едноетажна селскостопанска постройка за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване в постройката“ се установява, че намерението на собственика на имота и заявител е да изгради посоченият по-горе обект в земеделска земя, представляваща част от посоченият по-горе имот без промяна на предназначението □ съгласно Наредба № 19/25.10.2012 г. за строителство в земеделските земи. От същото становище се установява, че имотът, чийто собственик е Ц.П.С., е с площ 9696 кв.м, земеделска земя и се ползва по предназначение за селскостопански нужди. В становището изрично е посочено, че инвестиционното намерение на собственика и заявител попада в обхвата на посочената по-горе Наредба. Отражено е допустимото застрояване в частта от имота да бъде определено, като е съобразено с чл .6, Глава втора от Наредбата, а нормите за застрояване да бъдат съобразени с чл. 7, глава трета от Наредбата. На осн. чл.11, ал.1, т.4 от Наредбата, в границите на своята компетентност ОДЗ е изразила положително становище.

Съобразявайки тези обстоятелства, както и останалите писмени доказателства по делото, се стига до извода, че в случая се касае за имот, представляващ земеделска земя, в който инвестиционното намерение на собственика е да изгради едноетажна селскостопанска постройка със селскостопанско предназначение /съхраняване на селскостопанска продукция и инвентар/, без промяна на предназначението на земята. В случая е безспорно, че поземленият имот е със статут на земеделска територия по смисъла на чл. 8, т. 2 от ЗУТ. Съгласно чл. 12, ал. 3 от ЗУТ без промяна на предназначението в поземлените имоти по чл. 8, т. 2, 3 и 4 е допустимо застрояване на обекти, чиито функции са съвместими с предназначението на имотите, при спазване на действащата нормативна уредба и въз основа на подробен устройствен план или виза за проектиране, издадена от главния архитект на общината, като условията и редът за

застрояване в земеделските земи по смисъла на Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), Закона за устройство на територията (ЗУТ) и Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ) за случаите, в които не се променя предназначението им, се определят с Наредба № 19/25.10.2012 г. за строителство в земеделските земи без промяна на предназначението им. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от тази наредба без промяна на предназначението на земеделските земи в тях се разрешава застрояване с обекти, свързано с ползването им, чиито функции са съвместими с предназначението на земята, както следва: при имоти с площ до 10 дка / какъвто е и настоящия случай /на едноетажни селскостопански постройки за съхранение на селскостопанска продукция и инвентар, в това число и помещение за обитаване в тях“. Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредбата: „Сградите и постройките по ал. 1 се разполагат в част от имота, предназначена за застрояване и определена с виза за проектиране в случаите на т.1“, като разрешаването на строителството според чл.12 се извършва съгласно глава осма, раздел III ЗУТ. Разрешението за строеж, съгласно чл.13 от Наредбата, се издава от главния архитект на общината въз основа на писмено искане на собственика, към което се прилагат следните документи: документ за собственост на поземления имот; влязъл в сила подробен устройствен план или виза за проектиране; инвестиционен проект съгласно разпоредбите на чл. 144, ал. 1, т. 3 от ЗУТ и разрешения за право на водоползване, електрозахранване, включване на отпадъчните води в съответния водоприемник, както и съответните заключения и оценка от органите на околната среда, здравен контрол, санитарния контрол, противопожарната охрана, когато такива се изискват по действащото законодателство в зависимост от предназначението на съответния строеж. От своя страна разпоредбата на чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ, в редакцията □ към момента на издаване на разрешителното за строеж, регламентира, че не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за: стопански постройки със селскостопанско предназначение и строежите от допълващото застрояване по чл. 44 и по чл. 46, ал. 1. В случая, по делото по безспорен и несъмнен начин се установява, че строежът, за който е издадено процесното разрешително, е за стопанска постройка със селскостопанско предназначение, поради което следва да се приеме, че не се изисква одобряване на инвестиционните проекти.

Съгласно разпоредбата на чл.153, ал.1 от ЗУТ в случаите, когато не се изисква одобряване на инвестиционен проект, разрешението за строеж се издава само въз основа на искането за разрешение и документ за собственост, за учредено право на строеж или за право да се строи в чужд имот по силата на специален закон, като в разрешението за строеж се вписват видовете строителни и монтажни работи, които ще бъдат изпълнени, а за постройките и съоръженията по чл. 147, ал. 1 към разрешението за строеж следва да се прилага ситуационна скица с обозначени линии на застрояване, разстояния и височини. В този смисъл към искането за издаване на разрешение за

строеж е била приложена ситуация по чл.153, ал.1 от ЗУТ с чертежи по части Архитектура, Конструкции-Становище с указания за изпълнение и Геодезия, които са били съгласувани и одобрени на 21.05.2020 година от жалбоподателката на основание чл. 147, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗУТ. Строително – техническата документация, която е била подписана от жалбоподателката в качеството □ на гл. архитект на Община ***, е неразделна част от разрешителното за строеж и не може да се приеме за инвестиционен проект по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, който е основание за издаване на РС. В случая използването на печата /одобрявам/ като реквизит върху текстовата и графичната част от строително – монтажната документация към РС е на основание чл. 148, ал. 9 от ЗУТ за вписване на условията, свързани с изпълнението на строежа съгласно изискванията на чл. 139 от ЗУТ за проектни части по Наредба № 4 за обема и съдържанието на инвестиционните проекти, изготвени от правоспособни проектанти, като следва да се има предвид, че това е установената и обичайна практика за оформление на строителни книжа, издавани по реда на чл. 147 от ЗУТ и подписвани от жалбоподателката в качеството □ на ***. В тази връзка следва да се приеме, че обстоятелството, че строителните книжа са заверени с печат „одобрявам“ от жалб. В. по никакъв начин не може да се тълкува разширително, след като за обекта, съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, не се изисква тяхното одобряване, тъй като той е подчинен на облекчения режим за издаване на разрешително за строеж. Съобразявайки това обстоятелство съдът е на становище, че неправилно е прието в АУАН и НП, че е налице одобрен инвестиционен проект. Този извод е направен само по отделни надписи върху част от чертежите на РС № 43/21.05.2020 година. В подкрепа на това становище на съда е и обстоятелството, че липсват доказателства, че възложителят е направил писмено искане по реда на чл. 142, 143 и 144, ал. 1 от ЗУТ за одобряване на инвестиционен проект за строеж „Едноетажна селскостопанска постройка“ в поземлен имот с идентификатор 83497.35.5 в местността „Бърковото“ в землището на с. Шумата, община ***, както и няма доказателства за това, че изобщо е извършена услуга с платена такса в Община ***. В заявлението на възложителя с Вх. № ДД-4-21.44/18.05.2020 година за издаване на РС, предмет на проверката, също не е посочено, че има „одобрен проект“.

Що се касае до това дали строежът е от шеста категория или от пета, както считат актосъставителят и наказващият орган, съдът намира следното: За първи път в приложения по делото констативен протокол от 01.06.2020 година се сочи, че определената в издаденото РС категория на обекта /сградата/ като шеста такава съгласно чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ и чл. 12 от Наредба № 1/2003 година за номенклатурата на видовете строежи, е неправилна, тъй като същата, съгласно писмо № V8 – 1332/5/15.05.2020 година на Зам. Министъра на МРРБ, следвало да се квалифицира като складова сграда - V – та категория по смисъла на чл. 10, ал. 2, буква „б“ и параграф 1, т. 1 от ДР на Наредба № 1 за номенклатурата на видовете строежи., В

акта за установяване на административно нарушение обаче, както и в обжалваното наказателно постановление никъде не е посочено каква категория се приема, че е сградата и на какво основание, за да може да се проверят изводите на актосъставителя и наказващия орган за допуснато нарушение на разпоредбите на чл. 145, ал. 1, т. 1 и чл. 143, ал. 1, т. 1 и чл. 144, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 142, ал. 4 от ЗУТ, тъй като същите се отнасят за строежи от първа до пета категория, които се оценяват с комплексен доклад по чл. 142, ал. 6, т. 1 и т. 2 от ЗУТ. Непосочването на приетата категория на строежа от страна на актосъставителя, а в следствие и от наказващия орган, съставлява и нарушение на правото на защита на наказаното лице, тъй като същото е изправено пред невъзможността да разбере какво нарушение му се вменява във вина. Освен това нито в АУАН, нито в наказателното постановление е посочено на какво основание се приема, че категорията на строежа не е шеста, а пета, според констативния протокол от 01.06.2020 година, но не и според АУАН и НП, така както е посочено в него – констативния протокол /съгласно писмо № V8 – 1332/5/15.05.2020 година на зам. министъра на МРРБ/. Тук отново следва да се приеме, че липсва посочване на основанието за приемане на това становище, което още веднъж е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Не на последно място следва да се отбележи, че това писмо не представлява нормативен акт или подзаконов такъв, който да въвежда правила за определяне на категорията на строежите и който да е задължителен. Освен това следва да се има предвид, че административно наказателното производство започва със съставянето на АУАН, а не с констативния протокол, поради което в АУАН следва да се посочат всички обстоятелства, констатирани по време на проверката, от които се прави извод за конкретни факти, какъвто в случая е становището на актосъставителя, че категорията на строежа е пета, без това да е изрично посочено от него в изготвения АУАН. Въпреки това, след като и актосъставителят и наказващият орган са приели, че са нарушени разпоредбите на чл. 145, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 144, ал. 1, т. 5, във връзка с чл. 142, ал. 4 от ЗУТ, следователно същите са приели, че категорията на строежа е пета, тъй като тези разпоредби се отнасят за строежи от първа до пета категория, които се оценяват с комплексен доклад по чл. 142, ал. 6, т. 1 или т. 2 от ЗУТ. Всичко това води до извод, че в НП и АУАН се сочат обстоятелства за вина у жалбоподателката за извършено нарушение на чл. 142, ал. 4 от ЗУТ поради липсата на оценка за съответствие на инвестиционни проекти с основните изисквания към строежите, без обаче да е налице каквато и да било обосновка за това каква категория е строежа, след като се приема, че не е шеста. В тази връзка посочването на приетата от наказващия орган категория на строежа би дало възможност да се преценят изводите на АНО, тъй като вида и категорията на строежа предхождат преценката за одобряване или неодобряване на инвестиционен проект.

В случая категорията на строежа е определена като шеста в зависимост от

характеристиките, значимостта, сложността и риска при експлоатация по чл. 137, ал. 1, т. 6 във връзка с чл. 147, ал. 1 от ЗУТ, като в т. 6, ал. 1 от разпоредбата на чл. 137 от ЗУТ изрично е посочено, че шеста категория са строежите по чл. 54, ал. 1 и 4 и чл. 147, за която категория строежи несъмнено не се прави оценка по чл. 142, ал. 6 от ЗУТ, тъй като за тях не се одобрява инвестиционен проект. От данните по делото става ясно, че строежът е разрешен в имот със статут земеделска територия, съгласно чл. 8, т. 2 от ЗУТ, а процесният имот попада в територия за „обработваеми земеделски земи“, съгласно действащия Общ устройствен план на Община ***, одобрен с Решение № 086/02.05.2017 година на Общински съвет – ***, публикуван в ДВ бр. 27 от 27.03.2018 година. Освен това статутът на земеделска земя и приложимостта на Наредба № 19/25.10.2012 година за строителство в земеделски земи без промяна на предназначението им е удостоверена с положително становище изх № ПО-12-3-1/22.07.2019 година на ОД „Земеделие“ – Габрово към МЗХ. В случая на основание чл. 12 от Наредба № 19 за строителство в земеделски земи без промяна на предназначението им, разрешаването на строителството е извършено съгласно глава осма, раздел III от ЗУТ. При това положение следва да се приеме, че остана недоказано твърдяното нарушение на чл. 144, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, тъй като от данните по делото следва да се направи извод, че Разрешение за строеж № 43/21.05.2020 година за „Едноетажна селскостопанска постройка“ в поземлен имот с идентификатор 83497.35.5 в местността „Бърковото“ в землището на с. Шумата, община ***, е издадено на основание чл. 148, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 147, ал. 1 и ал. 2 и чл. 153, ал. 1 от ЗУТ за строеж VI категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 6 от ЗУТ, а именно „Стопанска постройка със селскостопанско предназначение“, за който не се изисква одобряване на инвестиционен проект.

Това налага обжалваното наказателно постановление да се отмени като неправилно и незаконосъобразно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Г-7-7 от 06.10.2020 година на Началника на Регионална дирекция за Национален строителен контрол - Габрово към Главна дирекция „Строителен контрол“ при ДНСК, с което на арх. ЦВ. Й. В., ЕГН: *****, от гр. В. Търново, ул. ”****” № 22, в качеството □ на длъжностно лице – *** на Община ***, за извършено нарушение по чл. 144, ал. 1, т. 5 във вр. с чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и на основание чл. 232, ал. 1, т. 2 от ЗУТ □ е наложено административно наказание глоба в размер на 1000,00лв. /хиляда/ лева, като НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд гр. Габрово в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – ***: _____